

Kort verslag herdenking Kruisjesdal 2005

Deze herdenking werd georganiseerd door Henk en Joke Gosker, (kinderen van Reinier en Nel Gosker de Regt.) We deden dit in navolging van onze vader die in 1985 een herdenking organiseerde voor zijn eigen kinderen en kleinkinderen. We wilden hier een traditie van proberen te maken, niet alleen voor onze eigen broers en zussen maar ook voor de andere takken van onze familie, niet wetende dat de Parkenschool in Apeldoorn jaarlijks al herdenkingen hield waar David en Ewoud Gosker met hun gezinnen altijd al naar toe gingen.

Het was een heel zoek om ieders adres en e-mail te vinden maar uiteindelijk waren er op 16 april 65 familieleden aanwezig om David en Johannis Gosker te gedenken. Veel familie kwam een dagje eerder naar camping de Vinkenkamp om meer tijd te hebben voor elkaar. Dit bracht veel saamhorigheid. Er waren vele eerste kennismakingen!

We hadden voor 16 april een fietstocht georganiseerd die langs alle betekenisvolle plekken van David en Johannis liep. Zo gingen we bijvoorbeeld naar Louïselaan 8, waar David en Trijntje Gosker-Blijleven met hun gezin gewoond hebben. De huidige bewoners hadden we van te voren even gevraagd of ze er bezwaar tegen hadden dat er op 16 april veel kijkers op hun stoep zouden staan. Ze antwoordden dat ze het een eer vonden om in Davids huis te mogen wonen. Ook fietsten we naar het Oranjepark, waar een verzetsmonument staat dat door Ewoud onthuld is. In het DOCA museum lagen allerlei documenten over David en Johannis tentoongesteld die uit het archief gehaald waren speciaal voor ons om te bestuderen. In dat museum mochten we trouwens ook een hapje eten. Vervolgens zijn we naar de begraafplaats gegaan waar David en Johannis begraven zijn. Ook de andere begraafplaats werd bezocht waar Louise, Rie en Daafje Gosker liggen. De jongere generatie met hun kleine kinderen gingen naar de Apenheul waar ook een theehuis staat. In dat theehuis hield Corrie Gosker (de vrouw van Katrinus) audiëntie (want zij kon vanwege haar hoge leeftijd niet meefietsen). Henk en ik hadden voor dit theehuis gekozen omdat het aan een speciale vijver ligt die wethouder David Gosker in de crisesjaren had laten graven door werkeloze arbeiders als werkgelegenheidsproject. Dit deed hij zeer tegen de zin van de socialisten in. Maar dat kon David niets schelen. Als wethouder hield hij trouwens dagelijks van 9 tot 11 uur spreekuur in de gasfabriek, dus ook daar zijn we langsgefietst! Het was stralend weer. Gelukkig maar, want er zaten veel fouten in de routebeschrijving wat regelmatig tot chaos leidde. Gelukkig konden we daar om lachen.

De herdenking bij het Kruisjesdal zelf was heel aangrijpend. De stilte . . . om met zoveel nageslacht daar te staan . . . te gedenken . . . Corrie Gosker (de vrouw van Katrinus) hoorde een zevenjarig meisje met haar moeder praten over David en Johannis. Ze luisterde naar hoe die moeder het verhaal aan haar dochter vertelde. En toen gebeurde er iets onbeschrijflijks moois. Ze hoorde nog veel meer kleine kinderstemmen. Daar was ze ongelooflijk dankbaar voor! Ja, het was een ontroerende herdenking.

De dag werd afgesloten met een barbecue, die door Niek gecoördineerd werd en waar hij reuze veel complimenten voor kreeg. Al met al een mooie herdenking en een hartelijk weerzien van familie! Zeker voor herhaling vatbaar.

Joke Gosker